

strationen, som i stigende grad sker ud fra landskabelige hensyn.

Uanset dette, er der lange kyststrækninger, som er stort set uberørt af bebyggelse, og som ikke er sikret tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt. Til sikring af disse åbne, uforstyrrede og ubebyggede kystlandskaber er den eksisterende 100 m beskyttelse ikke tilstrækkelig.

Hovedforudsætningen for udvidelse af strandbeskyttelses- og klitfredningslinien er, at linierne i deres fulde udstrækning kommer til at gælde der, hvor der er åbne, i det væsentligste ubebyggede kyster.

Hvor linierne i dag er reduceret, ophævet eller aldrig fastlagt, dvs. typisk i byzone eller for havnearealer, forudsættes tilstanden for langt størstedelens vedkommende uændret.

Samtidig er det en del af hovedforudsætningen, at der ud fra ensartede kriterier vil ske en justering – ophævelse eller reduktion – af linierne, hvor de i dag eksisterer, men hvor de åbenbart har mistet deres betydning på grund af intensiv bebyggelse.

Udbyggede byzone-arealer vil således ikke blive omfattet af den udvidede strandbeskyttelseslinie.

Fastlæggelsen af de udvidede beskyttelseslinier vil udgøre et på landsplan samlet, ensartet og oversigtligt administrationsgrundlag. Hertil kommer, at dispensationsadministrationen begrænses til områder, der i det væsentlige er uberørt af bebyggelse. Dette vil indebære, at flertallet af de ca. 600 sager om dispensation fra strandbeskyttelseslinien, der årligt behandles, vil bortfalde. Samlet vil forslaget således medføre så betydelige administrative lettelser på såvel amtskommunalt niveau som i ankeinstansen, at udvidelsen af beskyttelsesområdet ikke på sigt vil medføre yderligere administrative omkostninger.

Nedsættelse af en strandbeskyttelseskommision foreslås bl.a. med henblik på opnåelse af denne væsentlige rationalisering af administrationen.

Kommisionens brede sammensætning sikrer en samlet afvejning af alle i forhold til formålet relevante interesser, og liniens forskudte ikrafttræden gør det muligt ud fra samme ensartede kriterier at fastlægge linien samtidig på landsplan.

Strandbeskyttelseskommisionens arbejde vil således på samme tid have en konkret funktion, som resulterer i en samlet ensartet fastlæggelse af liniens forløb i terrænet og på sigt medfører en væsentlig ressourcebesparelse.

Økonomiske og administrative bemærkninger

Lov om planlægning

洛夫orlaget medfører ikke forpligtelser til planlægning udover dem, der allerede består efter de

gældende bestemmelser. Derfor forventes ikke forøgede udgifter til amtskommuners og kommuners administration.

1. Statslige udgifter

Det skønnes, at det samlede statslige merpersonalet behov som følge af forslaget til ændring i planloven i alt vil være i størrelsesordenen 2 årsværk, 1 årsværk i forbindelse med at følge udviklingen og 1 årsværk til varetagelse af statslige interesser i kystnærhedszonen. Det må, for så vidt angår det sidste årsværk, forventes, at behovet for denne yderligere styrkelse bortfalder, når den amtskommunale og kommunale planlægning fuldt ud varetager interesserne i kystnærhedszonen. Herudover vil der ikke være behov for yderligere driftsudgifter.

De samlede statslige merudgifter afholdes ved omprioritering inden for Miljøministeriets ramme.

2. Amtskommunale og kommunale udgifter

De administrative og økonomiske konsekvenser for amtskommuner og kommuner anses for at være beskedne. Både de grundlæggende krav til planlægningsadministrationen og planlægningskompetencen er uændrede. Amtsrådene er dog pålagt en pligt til at orientere miljøministeren i de tilfælde, hvor amtsrådet gør indsigelse mod et planforslag. Da der i praksis kun er tale om et krav om orientering, anses dette ikke for at pålægge amtskommunerne omkostninger i et nævneværdigt omfang.

Lov om naturbeskyttelse

Forslaget om udvidelse af strandbeskyttelseslinien får økonomiske og administrative konsekvenser for både amtsrådene og staten. Efter en periode på 1–2 år forventes det øgede antal dispensationssager, der følger af en udvidelse af strandbeskyttelseslinien, at blive opvejet af den betydelige administrative lettelse, der bliver en følge af, at linien helt ophæves eller reduceres i udbyggede byområder og reduceres i udbyggede sommerhusområder. Størsteparten af sagerne om dispensation fra strandbeskyttelseslinien vedrører disse områder. Endvidere vil der fremover kun være ganske få sager om ophævelse eller reduktion af strandbeskyttelseslinien. Dette vedrører sagsbehandlingen i både amtsråd og stat.

De udgiftsmæssige konsekvenser af nedsættelsen af strandbeskyttelseskommisionen, herunder betjeningen af kommisionen, er i sagens natur tidsbegrænset til kommisionens arbejdsperiode, der forudsættes at være ca. 3 år. Da den nuværende 100 m strandbeskyttelseslinie er gældende, indtil strandbeskyttelseskommisionen har afsluttet sit arbejde, og